

افغانستان

چالشی بزرگتر از عراق

مشکلات افغانستان نباید تنها به عملکرد نیروهایی که در حال حاضر در این کشور به سر می‌برند، توجه کرد. این فقط می‌تواند بخشی از کل ماجرا باشد. باید با دید جامع‌تری به مشکلات افغانستان نگریست و سه عامل را در راستای آن مورد بررسی قرار داد؛ یکی سیاست‌های دفاعی است و دیگری مجموعه عملیاتی است که در حال حاضر در افغانستان در جریان است و مورد سوم نیز به تلاش‌های جامعه بین‌المللی برمی‌گردد. مشکل سیاست‌های دفاعی که در حال حاضر در افغانستان جریان دارد تا حدودی به ناهماهنگی کشورهای برمی‌گردد که نیروهای خود را به افغانستان اعزام کرده‌اند. این نیروها در واقع از چندین کشور به افغانستان اعزام شده‌اند و به همین جهت نمی‌توان انتظار سیاست واحدی از آنها داشت. از آن جا که ناتو فعلاً به همین نیروها اتکا دارد، امکان حذف این عامل وجود ندارد. اما برخلاف تصور عموم، توانایی این نیروها هم ابعاد خاصی دارد. اکثر نیروهای نظامی از کشورهای متحد ناتو، برای عملیات دفاعی در داخل کشورشان آموزش دیده‌اند و چندان برای عملیات خارجی - آن هم در کشوری مثل افغانستان - آمادگی ندارند. حتی اگر این نیروها برای چنین عملیاتی نیز آموزش لازم را دیده بودند، باز هم این نکته واضح بود که نیروهایی که تحت فرمان سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، نیروهای ائتلافی یا نیروهای دیگر باشند عملاً رویکردهای متفاوتی را در عملیات خود به نمایش خواهند گذاشت.

حل این مشکل و ایجاد شرایطی که در آن توانایی نیروهای حاضر در افغانستان افزایش پیدا کند، یکی از اهداف مهم ناتو است. اما نمی‌توان یک شبه این هدف را محقق کرد و فعالیت این نیروها را تغییر داد.

واقعیت این است که ناتو براساس شعار «همه برای یکی، یکی برای همه» تاسیس شده است و به همین جهت، مشارکت تمام کشورهای عضو ناتو در عملیات نظامی در نقاطی از جهان مانند افغانستان در واقع اجرای همین شعار است. به هر صورت، شکی نیست که بر عهده گرفتن و تقسیم بار مشکلات در عملیاتی مانند عملیات افغانستان اهمیت زیادی دارد. در چنین موقعیتی، هم توان نظامی لازم است، هم بودجه و هم عزم و اراده سیاسی.

منبع: بی بی سی - اشیگل

افغانستان و مجاور آن با پاکستان در ماه‌های اخیر ۴۰ درصد در مقایسه با مدت مشابه در سال گذشته میلادی افزایش داشته است. این وضعیت فرماندهان نیروهای مرکزی آمریکایی را برآن داشت تا به ناو هوایمابر یواس اس نیکولن که در آب‌های خلیج فارس مستقر بود دستور دهند تا به آب‌های بین‌المللی مجاور پاکستان حرکت کند تا زمینه پشتیبانی عملیات هوایی در پاکستان فراهم شود؛ حال آن که این ناو هوایمابر مسوولیت پشتیبانی عملیات در عراق را بر عهده داشت. دریاسالار «مایک مالن» رییس ستاد مشترک نیروهای مسلح آمریکا، ضمن ابراز نگرانی در این خصوص می‌گوید: «من این ناآرامی‌ها را به دولت پاکستان و ارتش این کشور منتسب می‌دانم زیرا آنها بر شبه نظامیانی که در مناطق مرزی پاکستان پناه گرفته‌اند به اندازه کافی فشار وارد نمی‌آورند. مناطق قبیله‌ای پاکستان نیز به پناهگاه امنی برای این افراد تبدیل شده است که باید این وضعیت از بین برود.» ژنرال «دیوید مک ایترنان» فرمانده نیروهای آمریکایی در افغانستان نیز با اشاره به اینکه جنگجویان خارجی از مرزهای پاکستان که کنترل چندانی بر آن نمی‌شود وارد افغانستان می‌شوند، می‌افزاید: «من شاهد آن هستم که به واسطه وجود پناهگاه‌های امن برای شبه نظامیان در مناطق مرزی پاکستان با افغانستان، وضعیت در این کشور روبه وخامت است. در واقع وضعیت در مناطق مرزی پاکستان به گونه‌ای است که امکان تردد گروه‌های شبه نظامی به داخل افغانستان وجود دارد و به همین علت ما شاهد افزایش شمار جنگجویان خارجی غیر پشتوزبانی هستیم که در میان آنها چچنی‌ها، عرب‌ها، ازبک‌ها و در مواقعی اروپایی‌ها نیز دیده می‌شوند.»

تنها ناتو مقصر نیست

همان طور که گفته شد روزنامه‌های مختلف جهان نیز اخیراً در هنگام اشاره به بحران‌های افغانستان بلافاصله این معضلات را به ضعف بودن عملکرد متحدان اروپایی ناتو نسبت می‌دهند و می‌گویند این نیروها یا «نمی‌توانند» یا «نمی‌خواهند» تلاش بیشتری برای بهبود وضعیت افغانستان صورت بدهند. «یاب دوهوپ شفر» دبیر کل ناتو در مقاله‌ای که در هفته‌های گذشته آن را در روزنامه دیلی استار منتشر کرد، در پاسخ به مواضع روزنامه‌ها نوشت:

اولین نکته این است که برای پیدا کردن مقصر

از دیدگاه فرماندهان نظامی آمریکایی و اروپایی مستقر در افغانستان، چشم‌انداز اوضاع امنیتی در این کشور اصلاً مطلوب به نظر نمی‌رسد. با نگاهی به اظهارات فرماندهان آمریکایی در افغانستان می‌توان نوعی استیصال را که ناشی از افزایش خشونت‌ها و درگیری‌ها در این کشور همیشه ناآرام است، مشاهده کرد. در واقع اوضاع در این کشور آنقدر وخیم شده که بنابر اظهارات «دس براون» وزیر دفاع انگلیس، افغانستان برای جامعه بین‌المللی چالش بسیار بزرگتری نسبت به عراق شده است. در چنین شرایطی همه به دنبال یک مقصر برای انداختن تقصیرات به گردن او هستند. فرماندهان آمریکایی دولت پاکستان را عامل افزایش خشونت‌ها در افغانستان می‌بینند. رسانه‌های بین‌المللی نیز معضلات افغانستان را به ضعف بودن عملکرد متحدان اروپایی ناتو نسبت می‌دهند!

فرماندهان آمریکایی: پاکستان مقصر است

میزان ناآرامی‌ها و خشونت‌ها در مناطق شرقی

